मुहूर्त्तं सुखमेवैतत्तालच्छायेव हैमनी । यजध्वञ्च महायज्ञैर्भोगानश्नीत दत्त च ।
इतश्चतुर्द्दशे वर्षे महत् प्राप्स्यथ वैशसं । द्रोणस्य वचनं श्रुत्वा धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदं । २६७०
सम्यगाह गुरुः क्षत्तरुपावर्त्तय पाण्डवान्। यदि ते न निवर्त्तन्ते सत्कृता यान्तु पाण्डवाः। सशस्त्ररथपादाता भोगवन्तश्च पुत्रकाः ।

इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि अनुद्यूतपर्व्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ वनं गतेषु पार्थेषु निर्ज्जितेषु दुरोदरे । धृतराष्ट्रं महाराज तदा चिन्ता समाविशत् ।
तच्चिन्तयानमासीनं धृतराष्ट्रं जनेश्वरं । निश्वसन्तमनेकाग्रमिति होवाच सञ्जयः ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ अवाप्य वसुसम्पूर्णां वसुधां वसुधाधिपः । प्रव्राज्य पाण्डवान्राज्याद्राजन् किममुशोचसि ।
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अशोच्यत्वं कुतस्तेषां येषां वैरमभविष्यति । पाण्डवैर्युद्धशौण्डैर्हि बलवद्भिर्म्महारथैः । २६७५
॥ सञ्जय उवाच ॥ तवेदं सुकृतं राजन्महद्वैरमुपस्थितं । विनाशो येन लोकस्य सानुबन्धो भविष्यति ।
वार्य्यमाणो हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च । पाण्डवानां प्रियां भार्य्यां द्रौपदीं धर्म्मचारिणीं ।
प्राहिणोदानयेहेति पुत्रो दुर्य्योधनस्तव । सूतपुत्रं सुमन्दात्मा निर्लज्जः प्रातिकामिनं ।
यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवं । बुद्धिं तस्यापकर्षन्ति सोऽर्वाचीनानि पश्यति ।
बुद्धौ कलुषभूतायां विनाशे समुपस्थिते । अनयो नयसङ्काशो हृदयान्नापसर्पति । २६८०
अनर्थाश्चार्थरूपेण अर्थाश्चानर्थरूपिणः । उत्तिष्ठन्ति विनाशाय नूनं तच्चास्य रोचते ।
न कालो दण्डमुद्यम्य शिरः कृन्तति कस्यचित् । कालस्य बलमेतावद्विपरीतार्थदर्शनं ।
आसादितमिदं घोरं तुमुलं लोमहर्षणं । पाञ्चालीमपकर्षद्भिः सभामध्ये तपस्विनीं ।
अयोनिजां रूपवतीं कुले जातां विभावसोः । को नु तां सर्व्वधर्म्मज्ञा परिभूय यशस्विनीं ।
पर्य्यानयेत् सभामध्ये विना दुर्द्यूतदेविनं । स्त्रीधर्म्मिणी वरारोहा शोणितेन परिप्लुता । २६८५
एकवस्त्राऽथ पाञ्चाली पाण्डवानभ्यवैक्षत । हृतस्वान् हृतराज्यांश्च हृतवस्त्रान् हृतश्रियः ।
विहीनान् सर्व्वकामेभ्यो दासभावमुपागतान् । धर्म्मपाशपरिक्षिप्तानशक्तानिव विक्रमे ।
क्रुद्धाञ्चानर्हतीं कृष्णां दुःखितां कुरुसंसदि । दुर्य्योधनञ्च कर्णञ्च कटुकान्यभ्यभाषतां । इति सर्व्वमिदं राजन्नाकुलं प्रतिभाति मे ।
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्याः कृपणचक्षुर्भ्यां प्रदह्येतापि मेदिनी । अपि शेषं भवेदद्य पुत्राणां मम सञ्जय ।
भरतानां स्त्रियः सर्व्वा गान्धार्य्या सह सङ्गताः । प्राक्रोशन् भैरवं तत्र दृष्ट्वा कृष्णां सभागतां । २६९०
धर्म्मिष्ठां धर्म्मपत्नीञ्च रूपयौवनशालिनीं । प्रजाभिः सह सङ्गम्य ह्यनुशोचन्ति नित्यशः ।
अग्निहोत्राणि सायाह्ने नचाह्नयन्त सर्व्वशः । ब्राह्मणाः कुपिताश्चासन् द्रौपद्याः परिकर्षणे ।
आसीन्निष्टानको घोरो निर्घातश्च महानभूत् । दिव उल्काः पतन्त्यश्च राहुश्चार्कमुपाग्रसत् ।
अपर्व्वणि महाघोरं प्रजानां जनयन् भयं । तथैव रथशालासु प्रादुरासीद्धुताशनः ।
ध्वजाश्चापि व्यशीर्य्यन्त भरतानामभूतये । दुर्य्योधनस्याग्निहोत्रे प्राक्रोशन् भैरवं शिवाः । २६९५
तास्तदा प्रत्यभाषन्त रासभाः सर्व्वतो दिशः । प्रातिष्ठत ततो भीष्मो द्रोणेन सह सञ्जय ।